

Week 1 – 19-26 augustus

De voorbereidingen voor de reis zijn anders als normaal door corona. Op dinsdagmorgen 17 augustus heb ik een afspraak in Alblasterdam voor een PCR test. De uitslag van deze test is nodig om Rwanda in te kunnen komen. 's Avonds heb ik al de negatieve uitslag binnen en kan ik een formulier invullen dat ik heb gedownload van de site van de Rwandese overheid. Hierin moet ik ook de code van de negatieve uitslag en een print van deze uitslag bijvoegen. Ook heb ik al een reservering van een door de overheid uitgezocht hotel in Rwanda wat ik ook moet bijvoegen. Vanuit Rwanda krijg ik weer een unieke code die ik daar steeds weer moet laten zien.

De reis gaat via Brussel en op het vliegveld ontmoet ik de anderen van het gezelschap. Zr. Dorien en nog twee bestuursleden van de Stichting Vrienden van de Zusters in Rwanda. Verder reist er nog een bekende van de diaconessen in Amerongen mee die ook zeer geïnteresseerd is in Rwanda. De drie heren zullen Rwanda voor de eerste keer bezoeken. Bij het inchecken blijken alle papieren en codes al nodig te zijn. Gelukkig heb ik van alles een print gemaakt, anders zou het wel lastig zijn. De vlucht gaat verder heel goed met Rwandair. Het is ook de eerste keer dat we met de Rwandese maatschappij vliegen, maar het is helemaal niet verkeerd.

In Rwanda moeten we eerst in de rij om de tweede test te betalen en daarna wordt die PCR test afgenomen. Vervolgens weer in de rij voor het aanvragen van het visum. De bagage hebben we snel gevonden gelukkig. Normaal staan er buiten allemaal vrienden en bekenden te wachten, maar nu niet. Nu staan er alleen chauffeurs van de diverse hotels te wachten, want we moeten 24 uur in quarantaine totdat de uitslag van de test binnen is. In twee auto's rijden we met 10 grote en twee kleine koffers naar Hotel Sainte Famille. Het is inmiddels acht uur in de ochtend. Daar aangekomen krijgen we onze kamer toebedeeld en worden we geacht om in de kamer te blijven. Het is een vrij nieuw hotel dus het is niet echt een straf. Gelukkig krijgen we in de middag al de negatieve uitslag en kunnen we de stad in om geld te wisselen. Twee zusters en Polycarpe, onze chauffeur zijn naar het hotel gekomen zodat we een auto hebben. Ik heb nog post voor de Presbyteriaanse Kerk en voor Rose Gakwandi, dus dat gaan we eerst wegbrengen naar het hoofdkantoor. Wat ben ik blij dat ik ds. Pascal, de president van de EPR even zie en kan begroeten.

Als we terug zijn in het hotel hebben we nog een korte bespreking met de zusters over het programma van de volgende dag.

Zaterdag 20-08-2021: Om 8 uur worden we opgehaald met twee auto's. We rijden niet direct naar Rubengera maar bekijken eerst een stuk grond met een half afgebouwd huis dat de zusters hebben gekocht voor een nieuw project. Dit is teveel om hier uit te leggen, maar ze hebben best visie voor de toekomst.

Week 1 – 19-26 augustus

Op weg naar Rubengera heb ik met ds. Jérôme afgesproken, zodat hij de post voor Remera mee kan nemen, omdat ik waarschijnlijk geen gelegenheid zal krijgen om hem nog een keer te zien.

De reis loopt verder voorspoedig ondanks dat we de hele reis een mondkapje moeten dragen en rond half twee arriveren we bij de zustergemeenschap. Wat een blijdschap over en weer om elkaar weer te zien. Corona is even vergeten en we omhelzen elkaar hartelijk.

Het is de bedoeling om nog naar Kibirizi voor het landbouwproject te gaan, maar helaas gooit het weer roet in het eten. Polycarpe vertrekt wel met ons maar we hebben de zwarte lucht al gezien en na een paar honderd meter moeten we terugkeren. Regen, hagel en onweer komen in grote hoeveelheden, zelfs zo erg dat we niet eens de auto uit kunnen. De eerste grote bui als aanloop naar het regenseizoen is een feit. Daarom hebben we de rest van de dag kalm aan gedaan. 's Avonds repeteren we een lied om de volgende dag in de kerkdienst te zingen. Het is: "Groot is uw trouw o Heer".

Zondag 22-08-2021: Allereerst gaan we naar de tweede dienst om 11 uur. Alles gaat anders vanwege corona. Voor de kerk wordt onze temperatuur opgenomen en moeten we ons inschrijven. In de kerk moeten we ook een mondkapje dragen en worden de plaatsen aangewezen. Er zingen wel twee koren maar ook met een mondkapje. Ds. Vincent, de geestelijk verzorger van de zusters, verzorgt de preek. Het is vandaag de zondag voor de echtparen en wat wel heel leuk is dat enkele echtparen die wat van elkaar vervreemd waren, hier hun huwelijksbelofte vernieuwen en elkaar weer de ring geven. Enkele echtparen krijgen ook een huwelijkscertificaat omdat ze dat op hun trouwdag niet hebben gekregen. Het is zo mooi om te zien dat hier aandacht aan geschonken wordt. Normaal gesproken staan de predikanten na de dienst buiten te wachten om iedereen een hand te geven. Door corona hebben ze dit veranderd. Zij gaan voorop en stellen zich buiten al zingende van een zegenlied op, gevolgd door de gemeenteleden die ook dit lied zingen en naar de predikanten zwaaien. Wat een mooie oplossing hebben ze gevonden.

's Middags rijden wij Nederlanders zelf naar Bethanie, het hotel van de EPR aan het Kivumeer. Het is daar goed toeven voor een paar uur.

's Avonds is een party zoals de zusters dat noemen. Een jong meisje dat al een jaar in de gemeenschap is, legt haar eerste belofte af en krijgt haar eerste uniform (een witte bloes en grijsblauwe rok) aan. Wat een plechtig moment is dit en mooi om te zien hoe iedereen om haar heen staat. Het tweede deel van het programma is om ons te verwelkomen. Normaal vertellen we allemaal iets over ons zelf maar wij doen het dit keer anders. We hebben de taken verdeeld en elk van ons vijven zal een ander enkele vragen stellen. We kennen alleen de vragen niet dus dat geeft soms hilarische momenten. Ons idee van een "party" is meestal anders maar voor de zusters is het een groot feest. In het begin heeft iedereen nog zijn mondkapje op maar aan het eind wordt er toch gezongen en gedanst en gaan de meeste mondkapjes naar beneden. Die mondkapjes geven af en toe wel een probleem, omdat de zusters dan niet te herkennen zijn. We hopen dat dit steeds beter zal gaan.

Maandag 23-08-2021: Deze dag krijgen we een rondleiding over het complex in het bijzonder voor de nieuwe bestuursleden René en Maarten. We bezoeken Indatwa school waar ze begonnen zijn aan de 2e fase van de nieuwbouw. Alle oude huisjes van het weeshuis zijn afgebroken en er wordt een nieuw gebouw voor in de plaats gezet. Dit zal een grote verbetering zijn voor het basisonderwijs hier. We bezoeken ook de kinderen. Alleen de kleuters zijn aanwezig en de klassen 1 en 2. Omdat de school pas vorig jaar gestart is, zijn er nog geen andere klassen.

Vervolgens bezoeken we de bakkerij, het naaiproject, het kaartenproject en na de lunch de technische school. Er zijn geen leerlingen omdat die nog vakantie hebben en alleen de overheid weet wanneer die afgelopen is. Waarschijnlijk zullen zr. Dorien en ik de leerlingen ook niet zien en spreken.

We zouden om 4 uur een vergadering hebben met het directieteam maar vanwege de voorbereidingen voor het feest de volgende dag (daarover later meer) hebben ze geen tijd en bezoeken we het landbouwproject dat zaterdag niet doorgegaan was. Het hele terrein wordt nu geïrrigeerd en dat laat een grote verbetering zien vooral nu we aan het eind van de droge tijd zitten. Het heuvelachtige terrein is nu ook in terrassen verdeeld, wat de erosie tegengaat. Er zijn ook 10 koeien op het terrein die er zeer welvarend uitzien (maar niet zoveel melk geven als in Nederland).

Dinsdag 24-08-2021: Dit is een belangrijke dag voor de gemeenschap omdat vandaag de nieuwe leiding ingezegend wordt. In december zijn sr. Marie-Louise tot leidinggevende en sr. Domithille tot 2^e leidinggevende gekozen. Vandaag is de dag waarop het werk echt zal beginnen. Vanwege Covid-19 zijn er niet veel gasten uitgenodigd, ook geen familie. Wel heeft iemand gezorgd dat de dienst opgenomen wordt via een christelijke omroep en via YouTube de beluisteren en te bekijken zal zijn. Tot de gasten behoren de Nederlandse delegatie, 10 predikanten van de EPR en wat mensen uit de omgeving. Het evenement vindt plaats in hun eigen feestzaal. De dienst wordt geleid door ds. Vincent, de geestelijk verzorger van de zusters, maar bijna alle predikanten hebben een taak, zoals gebed of een schriftlezing. Tot slot knielen de zusters en worden ingezegend door de predikanten, sr. Berthe (de vorige leidinggevende) en zr. Dorien. Het is een prachtig en plechtig moment.

Het tweede deel van de bijeenkomst wordt gevuld met toespraken van o.a. de burgemeester van het district waaronder Rubengera valt, zr. Dorien namens de zusters in Amerongen, René namens onze stichting en ds. Julie, de vice-president van de EPR. Van onze stichting krijgt de gemeenschap een kruis dat vanachter verlicht wordt voor in de nieuwe kapel. Later horen we dat dit een gebedsverhoring is, want toen we aankwamen is sr. Marie-Louise in de kapel geweest van het hotel waar we logeerden en heeft ze zo'n kruis gezien en haar wens uitgesproken dat ze dit in Rubengera ook zo graag wil. Wij hebben die wens alleen niet gehoord en toch hebben we dit cadeau uitgekozen, heel bijzonder.

Week 1 – 19-26 augustus

Na een fotosessie en de lunch krijgen we even tijd om te rusten voordat we onze eerste vergadering hebben.

Woensdag 25-08-2021: Vandaag hebben René en Maarten hun laatste besprekingen, want om vijf uur moeten ze naar Kigali om hun vliegtuig te halen. 's Middags eten we lekker pizza, bereid met de kaas en worst die wij meegebracht hebben.

Helaas krijgen we om half acht een telefoontje van de mannen dat ze niet mee mogen met het vliegtuig, omdat ze geen negatieve PCR test kunnen overleggen. Zij waren ervan overtuigd dat ze ergens hebben gelezen dat als je binnen een week het land weer verlaat je geen test nodig heb, maar dit blijkt niet zo. Polycarpe is gelukkig nog in de buurt en hij pikt de mannen weer op, maar eerst gaan ze naar de vliegmaatschappij om hun vlucht om te zetten. Dit is mogelijk voor de volgende avond om 19.00 uur maar dan moeten ze 2 keer overstappen en duurt de reis tot de volgende middag 14.00 uur i.p.v. 8 à 9 uur.

Om half zeven 's avonds krijg ik een behoorlijke bloedneus, zodat ik niet naar het avondgebed kan. Na ongeveer 3 kwartier is het weer over. Door alle berichten van de mannen gaan we heel laat naar bed, maar gelukkig kunnen we wel slapen.

Donderdag 26-08-2021: 's Morgens krijg ik weer een bloedneus, die gelukkig niet zo lang duurt. De mannen moeten 's morgens om 7 uur testen. Sr. Marie-Louise heeft met een bekende geregeld dat ze een vip behandeling krijgen zoals ook bijv. ambassadepersoneel krijgt, zodat ze zeker weten de uitslag op tijd hebben. Gelukkig is dit ook zo en kunnen ze op tijd naar het vliegveld. Wij doen deze dag niet veel meer als lezen en uitrusten. Ook wel eens lekker om zo'n dag te hebben.

's Middags heb ik Sonja gevraagd om de hematoloog te bellen over de bloedneuzen, maar die kan me gelukkig wel geruststellen. Wel moet ik opletten op onverwachte blauwe plekken.

Vrijdag 27-08-2021: En ja hoor, mijn dag begint met een bloedneus. Na het ontbijt hebben we een afspraak met sr. Emilienne om over de kinderen te spreken die nog steeds ondersteund worden vanuit het vroegere weesdorp Ineza. 's Morgens lopen we alle kinderen langs hoe het met hen gaat en welke kinderen en families er vanwege Covid-19 extra ondersteuning nodig hebben. Veel mensen hebben geen werk meer en kunnen amper hun kinderen te eten geven, dus soms is een extra steuntje in de rug heel welkom.

's Middags bespreken we de situatie van sommige jongeren die niet meer ondersteund worden. Met sommige jongeren gaat het echt heel goed, maar er zijn er ook bij die met verkeerde mensen in aanraking komen en aan de drank gaan of zelfs in de gevangenis komen vanwege diefstal. Covid-19 heeft hier zeker geen goed aan gedaan. Ook niet hoe de verhouding in de gezinnen is. Veel horen we van spanningen tussen kinderen en (pleeg)ouders. We hopen dat dit weer zal verbeteren als de kinderen weer naar school gaan, maar dat kan nog wel een maand duren.